

Spijbelen? *leuk!*

Het is hier veel te

Een grote openbare school voor vwo, havo en vmbo, waar iedere leerling zich thuisvoelt en zich op alle vlakken kan ontwikkelen. Zónder problemen als drugs, ruzies en criminaliteit. Zo'n succesformule bestáát! Bijvoorbeeld in Haarlem...

Op het *Coornhert Lyceum* in Haarlem wordt onderwijs gegeven op verschillende niveaus, aan kinderen van verschillende nationaliteiten. De resultaten bij de onderwijsinspectie zijn goed, er heerst een groepsgevoel én er wordt veel aandacht besteed aan muziek en theater. Dit jaar meldden zich zó veel brugklassers, dat zestig kinderen werden uitgeloot... Wat is het geheim?

Maandagochtend, negen uur. Op het schoolplein hangen wat leerlingen rond. Bij het hek staat een groepje te roken en buiten het schoolplein zit een clubje op straat. Kinderen komen aanrijden op hun fiets, zetten die op slot en haasten zich naar de les. Een school als zovele andere scholen. Maar met iets extra's. Zo hangen de gangen vol foto's van open podia en muziekkavonden en wordt er geëxposeerd. Bovendien lijkt iedereen elkaar te kennen... "Het is hier geen leerfabriek, zoals op veel andere scholen," vertelt docente Marike van Slee. "We bieden meer dan alleen de traditionele vakken." Zo wordt op het *Coornhert* jaarlijks een schoolorkest van tachtig leerlingen

samengesteld, dat drie avonden per jaar optreedt. Er is ook een onderbouworkest, bestaande uit 35 leerlingen. Muziek is enorm populair op de school: maar liefst 250 leerlingen doen mee aan de speciale muziekkavonden. Daarnaast is er een open podium én een toneelgroep die verschillende voorstellingen per jaar verzorgt. Marike van Slee: "Er heerst mede daardoor een groot groepsgevoel en iedereen zet zich enorm in voor alle extra activiteiten." Rector Jan Zuelen (1): "Het is als school belangrijk dat je de juiste balans vindt tussen de traditionele vakken en het extra aanbod. Dat vormt een bepaald profiel van de school; de keuzes die we maken zijn de basis van het succes. Wij zorgen voor een inspirerende omgeving." Er worden dus veel creatieve vakken aangeboden, maar ook nodigt de school vaak natuurkundigen, politici en schrijvers uit, die komen vertellen over hun beroep. "Daarnaast moet de school de structuur helder

maken en normen en waarden overbrengen op haar leerlingen. Het is belangrijk dat een school werkt als een geoliede machine. De communicatie moet goed zijn."

Persoonlijke sfeer

"Vrienden van mij die op andere scholen zitten zeggen weleens: 'Hoe kan het toch dat jij school zo leuk vindt?'" zegt de 14-jarige Jarno. Hij moet er een beetje om lachen. "Tja, eigenlijk hoeft ik er niet zo veel voor te doen. Het wordt hier leuk voor je gemaakt! Ik heb me hier altijd thuis en welkom gevoeld." De meeste leerlingen denken als Jarno. Dat de groepsband sterk is, weet iedereen. Het mag dan een grote school zijn met 1700 leerlingen, niemand ervaart dat zo. Jan Zuelen ziet de grootte juist als een voordeel. "Door de hoeveelheid leerlingen is het aanbod ook groot en divers. Het maakt daardoor niet uit in welke groep je zit: er zijn altijd gelijkgestemden."

'We zorgen hier voor een inspirerende omgeving'

Deze school heeft een orkest, toneel en een **open podium**. En iedereen, **getalenteerd of niet**, mag meedoen

Het Coornhert-gevoel

Docente Marijke Bos (2) vertelt dat de verschillende muziek- en toneeluitvoeringen de band met en tussen de kinderen versterkt. “Je krijgt echt een ‘Coornhert-gevoel’. Al die kinderen, één team.” Iedereen heeft zo zijn eigen taak op zulke avonden. De één doet de techniek, de ander filmt, veel kinderen staan op het podium. Juist doordat docenten meer kanten van de leerlingen zien en ze niet alleen in het klaslokaal meemaken, is er sprake van een wat persoonlijker contact. Marijke Bos staat weleens verbaasd te kijken als er óók leerlingen meedoen van wie ze dat nooit had verwacht.

Iedereen doet waar hij of zij goed in is

De Haarlemse school hecht waarde aan

stijl en traditie, maar heeft ook oog voor wat er om haar heen gebeurt. “Een leerling doet bij ons niet alleen kennis op om een diploma te halen, maar kan ook andere aspecten van zichzelf laten zien en soms verborgen talenten ontwikkelen,” vertelt Zuelen. Leerlingen kunnen op de school goed begeleid de stap naar het podium wagen, waar ze soms prestaties leveren waar ze zelf nooit van hadden gedroomd.

Freek (13) (3) raakte al in het eerste jaar bevriend met leerlingen uit hogere klassen. Hij is jong, maar lijkt zich helemaal niet jonger te voelen dan de andere kinderen. Zittend in de vensterbank, met zijn voeten op een stoel, kletst hij met een groep meiden van verschillende leeftijden uit verschillende klassen. Veel van hen kennen elkaar van dramales,

maar er zitten er ook een paar tussen die er gewoon bij zijn voor de gezelligheid. “Je krijgt een band met de andere leerlingen doordat je op vrijdagmiddagen met elkaar repeteert,” zegt Freek. De meiden om hem heen knikken instemmend.

Zelf je ‘straf’ kiezen

Geen plek lijkt stil in de school als iedereen tijdens de lunch zijn broodje opeet. Bij de kantine ziet het zwart van de kinderen. Conciërge Betty (4) loopt door de school en brengt orde waar nodig. Ze is geliefd bij de leerlingen en kent ze allemaal bij naam. Betty is verantwoordelijk voor de ‘strafklantjes’, met wie ze na schooltijd aan de slag gaat. “Ik laat ze altijd kiezen wat ze gaan doen. Als ze willen vegen, mogen ze van mij vegen.

Zo werken ze veel harder,” vertelt ze. Natuurlijk wordt er ook op het *Coornhert Lyceum* gespijbeld en zijn er kinderen die rottigheid uithalen, geeft rector Zuelen aan. Op elke school zijn er incidenten. “Gelukkig loopt het hier nooit echt uit de hand. Dat komt ook omdat wij dat soort zaken hard aanpakken. Spijbel je? Dan wordt er meteen een brief naar huis gestuurd.” De spijbeltcultuur op het *Coornhert* heeft nooit ernstige vormen aangenomen. “Je haalt het wel uit je hoofd om een keer niet te gaan,” zegt Christian Makelaar (17). Zelf heeft hij eigenlijk ook nooit die behoefte gehad. Volgens hem heeft het te maken met het persoonlijke contact dat leerlingen met hun docenten hebben, iets wat vanaf de eerste schooldag al te merken is.

tekst: eline boshuizen. fotografie: hermien lam

Deze talenten zaten óók op het Coornhert Lyceum

Eind jaren vijftig doorliepen **Boudewijn de Groot** en de inmiddels overleden tekstschrijver **Lennart Nijgh** het *Coornhert Lyceum*. **Alain Clark** is een van de nieuwste talenten afkomstig van het *Coornhert*. Vorig jaar maart gaf hij onverwacht een spetterend optreden op een van de muziekavonden, tot grote verrassing van de leerlingen. Actrice en theatermaker **Monique van der Werff**, bekend van tv-programma's als *Zoop* en *Onderweg naar Morgen*, deed eindexamen in 2000. Ze blikt enthousiast terug op haar schooltijd: “De ideeën van

leerlingen werden altijd serieus genomen en gestimuleerd. Eigen initiatief van de leerlingen werd positief ontvangen.” Vooral op het gebied van kunst en cultuur kregen de leerlingen de kans om zich te ontwikkelen. Zelf kwam Monique tijdens haar schooltijd samen met anderen op het idee om een open podium op te richten. Binnen de kortste keren was het gerealiseerd. Die avonden worden tegenwoordig nog steeds gehouden. “Het is zó leuk om te horen dat het nog altijd op dezelfde manier bestaat. In die tijd waren er alleen muziekavonden en toneelvoorstellingen. We konden nergens terecht met eigen dans of een gedicht. Op het open podium

was daar wel ruimte voor.” Meteen in haar eerste schooljaar deed Monique mee aan een toneelstuk. Op de achtergrond weliswaar, want als brugger kon je niet meteen een grote rol hebben. “Toneel was toen nog niet zo uitgebreid. In de jaren daarna groeide het. Het tweede jaar kreeg ik de hoofdrol in het stuk *Koning Abu Roi*. Ik speelde moeder Abu en een gymleraar was de vader. Dat was heel komisch:

ik als klein meisje met als tegen-speler een volwassen docent.” De sfeer op *Coornhert* was heel open. “Het was luchtig, niet zo stijf en er was plaats voor humor, ik voelde me er meteen thuis,” vertelt Monique. “Het sociale aspect speelt er een grote rol. Bij ons op school voelde het niet alsof mavo minder was dan havo of vwo. Er werd naar je gekeken als persoon. Dáár werd je op beoordeeld.”

Actrice Monique van der Werff (oud-leerling):
‘Bij ons op school werd naar je gekeken als persoon’

